

relse, herunder den stadige justering og fornyelse af planer. Kommunalbestyrelserne må derfor som ansvarlige for udførelsen af væsentlige dele af den offentlige virksomhed også stå med ansvaret for tilvejebringelsen af den planlægning, der skal foregå vedrørende de virksomhedsområder, de beskæftiger sig med. At denne planlægning skal ske indenfor rammer og generelle forudsætninger, der fastlægges af lovgivningsmagten og de centrale og regionale myndigheder, og at der af tilsynsmyndigheder ud fra hensyn til samfundets almindelige økonomiske politik og koordineringshensyn skal ske en godkendelse af kommunale planer, er en naturlig følge af vort almindelige samfundssystem og en nødvendighed for at sikre den set for samfundet som helhed bedst mulige udnyttelse af de forhåndenværende ressourcer.

Det planlægningssystem, som lovgivningsmagten hidtil har beskæftiget sig mest med — byplanlægning — bygger da også på, at kommunerne som de udførende med hensyn til vejanlæg, kloakering m. v. har skullet tage initiativ til at tilvejebringe pla-

nerne, som derefter har skullet godkendes af de centrale myndigheder. De centrale myndigheder har ikke kunnet pålægge kommunalbestyrelserne at gennemføre byplaner af bestemt indhold, men har naturligvis gennem godkendelsesbeføjelsen kunnet øve en væsentlig påvirkning på de kommunale planer.

3) Den gennemførte kommunalreform har som forudsætning, at den udførende virksomhed i det væsentlige skal varetages af primærkommunerne. *Serviceopgaverne og forvaltningen skal i videst muligt omfang henlægges til primærkommunerne*, medens amtskommunernes opgave først og fremmest bliver at koordinere primærkommunernes virksomhed samt at varetage de opgaver, der på grund af deres omfang ikke naturligt kan henlægges til en primærkommune. Det er endvidere tanken, at tilsynet med primærkommunerne i væsentligt omfang skal henlægges til de nye amtskommuner som ét led i *amtskommunernes koordinerende virksomhed*.